అనంతలక్ష్మి

ఆమెను చూట్టంతోనే-నా హృదయం అనురాగంతో నిండిపోవచ్చు...ఆమె నవ్వినప్పుడు-కెంపులకి మల్లె మెరిసిపోతూ సొంపులు తిరిగిన ఆమె పెదాల్ని, చిత్రంగా సొటలుపడ్డ ఆమె బుగ్గల్ని, చూడాలని-నా కళ్లు తహతహ లాడిపోవచ్చు...

ఆమెకు-చేరువగా వుండాలని-నా మనసు తపించిపోవచ్చు...కానీ-నేనొకవిషయాన్ని స్పష్టంగా మనవి చేయదలిచాను-అనుపమ వల్ల-నాకుగల ప్రేమ-కేవలం-ఒక ఆత్మ మిత్రుడిపట్ల ఉండగల ప్రేమలాంటిదే కానీ-మరొకవిధమయినదేమీ కాదు.

జీవితంలో-మానవుడు ఒక్కరికే మనసిచ్చి-ప్రేమించగలుగుతాడంటే-మీరు ఒప్పుకొంటారనుకొంటాను.

నా వృత్తి-వైద్యవృత్తి. వృత్తిరీత్యా నే-నే నామెని కలుసుకోవటం తటస్థించింది. నేను నిత్యం పల్లెపట్టులమ్మట ప్రయాణం చేస్తుంటాను...భారతదేశంలో పల్లెపట్టుల

ప్రమోద్ శర్మ

కేమీ కొరతలేదు. అసలవి లేకపోతే భారతదేశమే లేదు. పాతిక ముప్పైదాకా అభాగ్యుల గుడిసెలూ...భాగ్యవంతులు ఉండటానికి అనువుగా రెండు మూడు మిద్దె ఇళ్ళూ...ఇవీ ఈ పల్లెపట్టుల స్థూల స్వరూపం...

ఒకమారు వొచ్చిన పని ముగించుకొని-వెళ్ళిపోబోతుంటే-ఒకతను రొప్పుకొంటూ వొచ్చి—

'బాబూ-మా అమ్మగారికి కొద్దిగా సుస్తీగా వుంది...తమ రొకసారి దయచెయ్యాలి—'అన్నాడు. నేను మారుమాటాడకుండా అతణ్ని అనుసరించాను.

కొద్దిపాటి పరిచయంలో నే-మేమిద్దరం అత్యంత సన్నిహితుల మయిపోయాం...

అదేమోగానీ-నా కామెను అదివరకెక్కడో చూసినట్టనిపించింది...ఆమె నీలి చక్రాల్లాటి నయనాల్లోంచి ప్రసరించే కాంతులు నా వెనకటి విషాదగాథల్ని తవ్వి బయటకి తీస్తున్నట్టనిపించాయి...

తుమ్మెద రెక్కల్లాంటి ఆమె జుట్టునీ-సెలయేటిలాంటి ఆమె నాసికనీ, కెంపుల్లాంటి ఆమె పెదాల్ని చూస్తుంటే-నా కివన్నీ చిరపరిచితాలే నన్నట్టనిపించాయి...

ఆమె మాటాడే ప్రతిమాటా ఆమె కొక-మరొకరెవరితో మాటాడుతూన్నట్టనిపించింది...

ఆమె చేతిని నా చేతిలోనికి తీసుకొని ఆమెకని పరీక్షగా చూస్తున్నాను...

జీవిత గ్రంథంలోని పుటలు ఒక్కసారి వెనక్కి తిరగటంతో-గడిచిపోయిన సంఘటనలు గుర్తుకు వస్తున్నాయి...గడిచిపోయిన విషాదసంఘటనలు గుర్తుకు రావటంతో నా హృదయం ఆవేదనతో నిండిపోయింది...విషాదంతో బరువెక్కిపోయింది...

బరువెక్కిన హృదయం—తేలిక పడాలంటే-నా విషాదగాథని వినేవాళ్ళుండాలి;

విని నా పట్ల సానుభూతిని చూపగలిగినవాళ్ళై వుండాలి. ఈ రకమయిన సానుభూతిని—నేను ఆర్ద్రిపూరిత మయిన స్త్రీ హృదయాన్నుంచే ఆశిస్తాను.

2

సంధ్యాసమయం... సూర్యుడు పశ్చిమాద్రిని మింగుతున్నాడు... ప్రకృతి కాంతని కౌగలించుకోవటానికి ఆతురత పడుతున్నాయి చీకటులు.

వసారాలో పడక కుర్చీలో కూర్చుని—శూన్యంలోకి చూస్తున్నాను... కూర్చున్నానన్న మాటే నాబుద్ధి గిర్రున తిరిగిపోతోంది...

అనుపమ—నాకు కొద్దిదూరంలో నే నుంచుని—నాకేసి పరీక్షగా చూస్తోంది... చెట్లగుబురుల్లోంచి అప్పుడప్పుడు వినవచ్చే పక్షికూతల్ని మినహాయిస్తే—నిశ్శబ్దం అంతటా ఆవరించిందని చెప్పాలి.

కదిపిన తుట్టలోని తేనెటీగలకి మల్లే—నాగడిచిన జీవితంలోని సంఘటనలు నన్ను ముసురుకొని వేధిస్తున్నాయి...కళ్ళల్లోనీళ్ళు కమ్ముకున్నాయి...తుదకు-ఆమే నిశ్శబ్దాన్ని భంగంచేసింది "చూడండీ-మీరు మరోలా అనుకోకపోతే..."అంటూ ఏదో అనబోయి అర్ధాంతరంగానే ఆపుచేసింది.

ఆమెకేసి-నేను సావధానంగాచూశాను-

అప్పుడే-చీకట్లు అంతటా అలముకొన్నాయి...పనిమనిషివచ్చి-దీపంవెలిగించి వెళ్ళిపోయింది...దీపానికిఒకపక్కగా ఆమె నిలబడటంవలన—వెలుగు నీడలు ఆమెతో దోబూచులాడుతున్నాయి...

'అడగండి—సంశయిస్తారెందుకు?—' అన్నాను.

ఆమె కొద్దిసేపు తటపటాయించి అంది: "అదే...మీ కనుకొలకుల్లో కన్నీరు...ఆ కన్నీరుకు కారణమయిన జీవితో తెలుసుకోవాలనివుంది..."

ఆమె అలాఅనటంతో చే.పి చ్చెత్తిన వానికిమల్లే-ఆమెకేసి గుడ్లు మిటకరించి చూశాను... "తెలుసుకోవాలనివుందా?—తెలుసుకొని నవ్వరుకదా-"అని ఉన్మాదునికి మల్లేగట్టిగా అరిచాను. కానీ ఆక్షణంలో—స్త్రీహృదయం ప్రేమపూరితమయినదనీ, ఇతరుల కష్టాలువిన్నప్పుడు—సానుభూతి చూపిస్తుందేతప్ప హేళనచెయ్యదన్న విషయాన్ని మరిచిపోయాను.

నేనిలా ఘర్జించేసరికి—ఆమె అదిరిపోయింది..నాకేసి-బిక్కపోయిచూసింది...

నాప్రవర్తనకు నేనేసిగ్గుపడి— "క్షమించండి—ఏదోఆవేశంలో అలా అనేశాను-" అన్నాను.

"క్షమించటానికేముందిలెండి—ఇతరుల విషయాల్లో జోక్యంకలిగించుకోవటం—నాదేపొరపాటు—" అని ఆమె అవమానపూరితమయిన స్వరంలో అంది.

గులాబీరేకుని గాయపరచటానికి—గుండు సూదిచాలు. ఆమెకేవిధంగా నచ్చచెప్పాలో నాకు తెలియదు.

"చూడండీ—మనిద్దరం కలుసుకొన్న క్షణం ఎట్లాంటిదో తెలి[illegible]కానీ, మనిద్దరి మధ్యా ఏదో విచిత్రమయిన అనుబంధం అల్లుకుపోయింది...ఆ అనుబంధమే...మిమ్మల్ని నన్నిలా ప్రశ్నించటానికి ప్రేరేపించింది—అందుకని—ఇందులో మీతప్పేం లేదు. నావిచారంలో పాలుపంచుకొని-నాకు సానుభూతిని చూపగల హృదయంకోసమే-నేనా ఇన్నాళ్ళూ వెతుకుతున్నాను. ఎందుకో తెలియదు కానీ, నాగడచిన గాధని వినిపించటానికి నాహృదయం కుంబించుకుపోతోంది...అయినా చెబుతాను-వినండి—

3

నేను అప్పుడే ఎం. బి. పూర్తిచేశాను,

అనంతలక్ష్మి

కోర్సు పూర్తిఅయినవెంటనే-నాకు అసిస్టెంట్ సర్జన్‌గా ఉద్యోగం లభించింది...నా కొవ్వూరు కొత్తకావటంవల్ల నా బాల స్నేహితుడయిన చక్రవర్తియింట్లో మకాం పెట్టాను-భోజనం గట్రాకూడా అక్కడే.

చక్రవర్తి ప్లీడరీ చేస్తున్నాడు...రెండు చేతులా బాగా గడిస్తున్నాడు. ఇప్పుడుంటున్న మేడ తన స్వార్జనతో కట్టినదే నని-అతను గర్వంగా చెప్పుకొన్నాడు. చక్రవర్తి అవివాహితుడు కావటంవల్ల-ఇంట్లో అతని చెల్లెలు తప్పిస్తే మరొకరెవరూ ఆడవాళ్ళు లేరు...వంటా అదీ చేయటానికి ఇంట్లో ఒక వంటవాడున్నాడు.

చక్రవర్తి బాల్యస్నేహితుడని-నేను యిదివరకే చెప్పాను...హైస్కూలు చదువంతా మేమిద్దరం కలిసే చదువుకొన్నాం ... మా ఇళ్ళుకూడా పక్కపక్కన్నే ఉండేవి ... ఇద్దరం ఒకళ్లింట్లో ఒకళ్ళం మహా చనువుగా తిరిగేవాళ్లం.

వచ్చిన రోజునే-'అనంతలక్ష్మిని చూశావుట్రా?'— అన్నాడు. కొద్దిసేపు తటపటాయించి-బహుశా-ఇది అతని చెల్లెలి పేరే అయివుంటుందని ఊహించి 'మీ చెల్లెలా?'— అన్నాను.

'అవునవును — రా చూద్దువు గాని.' అన్నాడు.

ఆమెనంత ప్రత్యేకంగా చూడవలసిన అవసరం ఏమిటో నాకు తెలియలేదు ... కాకపోతే ఆమె నాతో చిన్నప్పుడు ఆడుకొనేది...సన్నగా పిలక జెడతో చాలా అసహ్యంగా ఉండేది...

'ఇప్పుడెందుకురా-తర్వాత చూదాంలే' అన్నాను.

చక్రవర్తి-నే చెప్పేదేమీ వినిపించుకోకుండా-నా జబ్బపట్టుకు తీసుకుపోతూ 'అదేమిటోయ్-అలా సిగ్గుపడతావ్?-అదీకాక - నువ్వు డాక్టరువాయిని'-అన్నాడు.

వాడనేదేమిటో నాకు అర్థంగాలేదు, వాడే విశదపరిచాడు...వాడి చెల్లెలికి అప్పుడప్పుడు ఫిట్స్ వస్తుంటాయిట, ఫిట్ వచ్చినప్పుడు-కాళ్ళూ చేతులూ కొట్టుకోదుగానీ వంటిమీద స్పృహలేకుండా పడుకొని ఉంటుందిట. 'ఫిట్' ఎప్పుడొస్తుందో తెలియదుగానీ వచ్చినప్పుడుమాత్రం ఒకరోజల్లా ఉంటుందట, ఆ తర్వాత చక్రవర్తి ఇంకో విషయంకూడా చెప్పాడు...ఫిట్‌లో ఉన్నప్పుడు ఆమె మూసినకళ్లు తెరవకపోయినప్పటికీ-చుట్టూ జరుగుతూన్న సంగతులన్నీ తెలుస్తూనేవుంటాయిట-

'అయితే-చూద్దాం పద' అన్నాను.

ఇద్దరం మేడ మెట్లు ఎక్కి - ఆమె గదిలోకి దారితీశాం...ఆమెను చూట్టంతోనే నిశ్చేష్టుణ్నయిపోయాను!!...తెల్లటి పాన్పుమీద పడుకొని-ఏదో పుస్తకం చదువుకొంటోంది...దివినుండి భువికి దిగివచ్చిన దేవకన్యే - ఈవిధంగా మంచం మీద పడుకొని చదువుకొంటోం దనిపించింది ... మమ్మల్ని చూస్తూనే-లేచి కూచుని-లోపలికి రమ్మని ఆహ్వానించింది...పెదవులదాకా వ్యాపించిన సుదీర్ఘ వినీలకుంతలాలు...పద్మాల్లాంటి నేత్రాలు... సంపెంగపువ్వులాంటి నాసిక అరుణారుణకాంతులతో మెరిసిపోయే అధరాలు...గులాబీలని జ్ఞాపకంచేసే చెక్కిళ్లు...గాలికిసయితం సోలిపోయే కోమలమయిన శరీరం...అబ్బ!! ... ఈ ముగ్ధమోహన సౌందర్యరాశిని బ్రహ్మ ప్రత్యేకంగా సృష్టించాడా-అనిపిస్తోంది...

చిన్నప్పటి అనంతలక్ష్మికీ-ఇప్పటి ఈ అనంతలక్ష్మికీ ఎంత తేడా!!;—

చక్రవర్తి చెల్లెలితో - నా గురించి ఏమిటేమిటో చెప్పుకుపోతున్నాడు...కానీ-నా కదేమీ చెవికెక్కటంలేదు...నేను అనంతలక్ష్మిని గురించే ఆలోచిస్తున్నాను...చివరికి ఆమే పలకరించింది: 'మిమ్మల్ని తిరిగి కలుసుకోగలిగినందుకు-చాలా సంతోషంగా ఉందండి...'—

'నాకేం మాట్లాడాలో తెలియలేదు; ఆమె ఇలా ఆకస్మికంగా పలకరిస్తుందని నేను ఊహించలేదు.

తడబడుతూ, 'మీ అన్నయ్య మీకు ఫిట్లని చెప్పాడూ?-' అన్నాను.

అంతవరకూ చిరునవ్వులు చిందిస్తూన్న ఆమె మొహం-ఒక్కసారిగా ముడుచుకొనిపోయింది...కోపంగా వాళ్లన్నయ్య కేసి చూసింది...

వాళ్లన్నయ్యకి-ఏం చెప్పాలో తెలియక 'మీరు మాటాడుతూండండి - ఇప్పుడే

మొదటివాడు:-ఏయ్,నువ్వు ఎన్నిసార్లు గెడ్డంగీస్తావు.

రెండవవాడు:- రోజుకి 40 సార్లు లేక 50 సార్లయినా గీస్తా.

మొదటివాడు:- అయితే నీ కేమైనా పిచ్చి ఉందా?

రెండవవాడు:-పిచ్చి దేనికి? నేను మంగలి వాణ్ని.

బి.హెచ్. హర్షవర్ధనరావు (కవులూరు)

వస్తాను' అని చల్లగా జారుకొన్నాడు.

నేను సంభాషణ ప్రారంభించిన విధం చూస్తే-నాకే సిగ్గేసింది...

ఆమెకు క్షమాపణ చెప్పుకొంటున్నట్లుగా 'సారీ, సారీ' అన్నాను.

మరి కొంచెం సేపయాక 'క్షమించండి-' అన్నాను.

'క్షమించటానికేముంది లెండి-మా అన్నయ్యకిది అలవాటే-మా యింటికెవరొచ్చినా నా రోగం గురించి చెప్పకుండా ఉండలేడు-' ఆమె చాలా బాధతో అంది.

ఆ తర్వాత మా యిద్దరి సంభాషణా సాఫీగానే సాగిపోయింది... నేనుమాత్రం రాగ ప్రస్తావన ఏమాత్రం తీసుకురాకుండా జాగ్రత్తపడుతూనే ఉన్నాను-ఆమె మా చిన్నప్పటివిషయాలేవో జ్ఞాపకం చేసింది... మే మిద్దరం—మాఇంట్లో పెరటివైపున ఉన్న వసారాలో కూచుని బువ్వాలాటలు ఆడుకొనేవాళ్లంట... నేను అల్లరిచేసి అందరిచేతా తన్నులు తినేవాణ్ణిట...కోపం వచ్చినప్పుడు ఆమె పిలకజెడని లాగుతుండేవాణ్ణిట...ఇంకా-ఇలాగే ఏవేవో చెప్పుకొచ్చింది... నేను-ఆమె చెబుతున్న సంగతులు జ్ఞాపకం వున్నట్టు-'అవునవును' అనో 'మరే మరే' అనో అంటున్నాను.

4

అనంతలక్ష్మి నాతో చాలా చనువుగా సంచరించేది-ఆమే నేనూ కలిసే భోంచేసేవాళ్లం...ఆమె నాతో అనేక విషయాల్ని గురించి చర్చించేది...ఒక్కొక్కప్పుడు ఏవో పుస్తకాలమీద చర్చలు మొదలుపెట్టేవాళ్లం...ఇంక ఆ చర్చలకి అంతూ దరీ ఉండేదికాదు.

ఆమెతో నాకుగల సన్నిహితత్వం క్రమంగా ప్రేమగా పరిణమించింది...నేనామెని గాఢంగా ప్రేమిస్తున్నానని తెలుసుకోవటానికి నాకట్టేకాలం పట్టలేదు. ఆమెను నాదానిగా చేసుకోవాలనే తహతహ-నాలో క్షణక్షణానికీ పెరిగిపోయింది...ఆమె తోడిదే నా జీవితం అనిపించింది...ఆమెలేని బ్రతుకు వృథా అనిపించింది—అయితే నన్ను ప్రేమిస్తోందా లేదా అన్న ఊహ నాకప్పట్లో తట్టనేలేదు—

సరాసరి చక్రవర్తి దగ్గరకెళ్ళి-అనంతలక్ష్మిని నాకిమ్మనమని అడిగాను—అంత సిగ్గువిడిచి-ఎలా అడగగలిగానో నాకే తెలియదు!!!-కానీ నా నెత్తిమీద పిడుగుపడినట్టయింది. నా కాళ్ళక్రింద భూమి జరుగుతూన్నట్టనిపించింది.

చక్రవర్తి-అనంతలక్ష్మిని నాకిచ్చి వివాహం చెయ్యటానికి వీలులేదన్నాడు. ఆమెకు అదివరకే సంబంధం కుదిరిపోయిందన్నాడు. వరుడు గోపాలరావుట.

గోపాలరావు బి. ఇ. చదువుతున్నాడు—బాగా కలవారి బిడ్డ. అప్పుడప్పుడు—వీళ్ళింటికి వస్తూపోతూ ఉండేవాడు. అతను వీళ్ళింటికి వచ్చినప్పుడల్లా—కమ్మనికంఠంతో ఎంకిపాటలూ అవీ చక్కగా పాడుతూండేవాడు. మనిషికూడా మంచి హుషారుగా వుండేవాడు. అనంతలక్ష్మికూడా అతగాణ్ణి తెగమెచ్చుకొనేది.

ఏమయితేనేం-అనంతలక్ష్మి నాకు కాకుండా పోయింది...జీవితంలో తొలిసారిగా పరాజయాన్ని చవిచూడవలసిన అగత్యంపటింది. అనంతలక్ష్మిని నాదానిగా చేసుకోలేకపోయానన్న బాధతో-నా హృదయం తూట్లుపడిపోతోంది-నా జీవితంలో పెనుతుఫాను ప్రారంభమయింది...ఈ తుపానుకు తట్టుకోగలనో లేదో నాకు తెలియదు...

5

ఆ రోజల్లా-ఆమె నాకు కనిపించలేదు.

అసలామె-గదిదాటి బయటకి వచ్చినట్టు లేదు.

చక్రవర్తి ఇంట్లో-కిందిభాగంలో ఒక్క వంటవాడు తప్పిస్తే-మరెవరూ ఉండరు. మేడమీద మధ్యగా పెద్దహాలు. ఆ హాలు నానుకొని ఇవతల రెండుగదులూ, అవతల రెండుగగులూ ఉన్నాయి. హాలు అవతలఉన్న రెండు గదుల్లోనూ ఒక దాంట్లో అనంతలక్ష్మి వుంటోంది. ఇవతలవున్న రెండుగదుల్లోనూ చక్రవర్తి నేనూ చెరో గదిలోనూ ఉంటున్నాం-మధ్యహాలు ఎవరయినా స్నేహితులు వచ్చినప్పుడు ఉపయోగపడుతూంటుంది...

ఆ మరుచటినాడు గోపాలరావు వచ్చాడు... అందరం భోజనాలకు కూచున్నాం... అనంతలక్ష్మిమాత్రం రాలేదు-బహుశా భోజనం పైకే తెప్పించుకొని వుంటుందనుకొన్నాను.

భోజనాలయిన తర్వాత-చక్రవర్తి ఏదో పనుందని బయటకు వెళ్లిపోయాడు. నేను గోపాలరావుని పైకి రమ్మనమన్నాను. అతను పైకి రావటానికి వొప్పుకోలేదు. వెళ్ళిపోవాలన్నాడు—

సరేనని-నేను నా గదికి వెళ్ళిపోయాను...

కిటికీ పక్కగా కుర్చీ వేసుకొని-శూన్య జగత్తులోనికి చూస్తున్నాను...

ఇంతలో-కిందనుంచి-ఏదో విరహగీతం వినిపిస్తోంది...పాడుతూన్నది కూడా గోపాల్రావే.

గోపాలరావు ఎందుకిలా విరహగీతాన్ని ఆలాపిస్తున్నాడో నాకు తెలియలేదు కానీ-నాకా విరహగీతాన్ని వింటూంటే-హృదయం కదిలిపోయింది...

గోపాలరావు స్వరంలో-విరహం, దైన్యం మూర్తీభవించాయి...అతని పాటలో బాధ గూడుకట్టుకొనివుంది...

కాశ్మీర్ శాల్వ రు. 6/-లకే

ఆకర్షణీయమైన పెద్దసైజు కాశ్మీరుశాల్వమీరు కోరిన నమూనాలో రు.6 కే పొందండి. పోస్టేజి, ప్యాకింగు రు.1-50 పరా: 2 శాల్వలు ఒకే దఫా కొన్నవారికి పోస్టేజి ఉచితం. 3 శాల్వలుకొన్నవారికి ఒకశాల్వ ఉచితం. HIND SHAWL HOUSE, Urdu Bazar (APM) Delhi-6.

మీ యిష్టంవచ్చినది తినండి,

హ్యూలెట్స్ మిక్శ్చర్

భోజనానంతరం కలిగే కడుపు నొప్పిని పూర్తిగా పోగొడుతుంది

సి.జె. హ్యూలెట్ & సన్ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

86/A. నైనియప్ప నాయక్ స్ట్రీట్, మద్రాసు-3

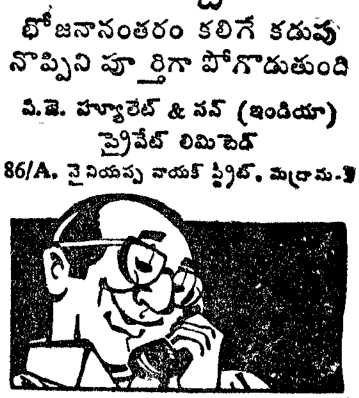

JWT CIH 1128

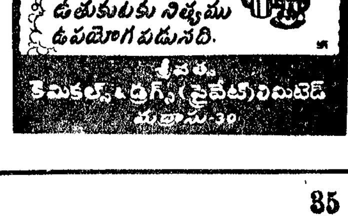

అతని పాట—నా హృదయాన్ని కలచి వేస్తోంది...అతని పాట-నా నరాల్ని బిగబట్టి లాగుతూన్నట్టనిపించింది...అబ్బా... నేనీ బాధను తట్టుకోలేక పోతున్నాను...అతడు పాటని ఆపుచేస్తే బాగుండుననిపించింది... కానీ అతను ఆపుచేసేట్టు లేడు...

అనంతలక్ష్మి

అలా పాడుతూనే వున్నాడు...ఆపాటకి అంతూ దరీ కనిపించటం లేదు...

నా కళ్లు చెమ్మ కమ్మాయి...నా బుఱ్ఱ గిర్రున తిరుగుతోంది...ఏం చేస్తున్నానో తెలియని స్థితి నన్నావహించింది...గబగబా లేచి అడుగులు వేస్తున్నాను...నా అడుగులు అనంతలక్ష్మి గది ముందు ఆగాయి...తెర తొలగించి లోపలికి చూశాను...అనంతలక్ష్మి

వనితామణికి
పరవశంగాదా!

తన సౌందర్యం మెప్పుగొనగా!

విద్యాభవనంలో, దేవాలయంలో, సభాభవనంలో, మీరున్న ఎల్లచోట్లా కొరచూపుచున్న వింతచూపులు... మీరూప లావణ్య సూచనలుగా మీ మనోవీధిని మెదలుచుండును, మీరు అతిసుందరరూపం కలిగియున్న దృఢనమ్మకం హెచ్చుచున్నకొలదీ మీ సొగసు వృద్ధిపొందదా! అతి సౌందర్యమైన వనితగానుండవలెనంటే, ఆమె చర్మము సొగసుగా నుండవలెనని సినీమాతార సావిత్రికి తెలియును. ఆమె ఇలా చెప్పుచున్నది, 'అనేకమంది సినీమాతారలవలె, పరిమళమైన లక్స్‌యందు నాకు నమ్మకం. దాని సౌమ్యమైన మీగడవంటి నురగ నా చర్మమును మెరయుచుండే మృదువుగా వుంచుచున్నది.' మీరుకూడా అమిత సౌందర్యంగా వుండండి-లక్స్ వాడుటవల్ల!

సావిత్రి, ఎ.వి.ఎమ్.వారి 'కళత్తూర్ కణ్ణమ్మ' చిత్రంలో తార.

సినీమాతారలకు
సౌందర్యమునిచ్చే
శుద్ధమైన,
సౌమ్యమగు సబ్బు

LUX
TOILET SOAP

LTS. 49-X52 TL

హిందుస్తాన్ లీవర్ ఉత్పత్తి

ప్రశాంతంగా నిద్రపోతోంది-తనకే విరహాల తోటి విషాదాల తోటి నిమిత్తం లేనట్టు ..

'నా కథని ఇంతటితో ఆపు చెయ్యనియ్యండి—నన్నిక ముందుకు సాగనియ్యకండి...'

'అదే కుదరదు—సగం సగం కథ చెబితే—మొండి తేలై పడతారు...' అంది అనుపమ.

నాకు ముందుకు సాగక తప్పలేదు;

"నేనేం చేస్తున్నానో-నాకే తెలియనిస్థితి నన్నావహించిందని— నేను ఇంత క్రితమే చెప్పుకొన్నాను...

తెల్లటి చీర కట్టుకొని—జుట్టు విరయబోసుకొని పడుకొనివున్న ఆమెను చూస్తోంటే—పున్నమనాటి చంద్రుణ్ణి చూస్తున్నట్టనిపించింది...

విషాదంతో నిండిపోయిన నా హృదయంలో ఒక కొత్త ఆలోచనకు స్థానం దొరికింది ...చూస్తోండగానే ఆ ఆలోచన 'ఇంతింతై వటుడింతై' అన్నట్టుగా నా హృదయాన్నంతటినీ ఆవరించుకొంది...అది చాలా వికృతమయిన ఆలోచన—అని నేను ఒప్పుకొంటాను...కానీ—పరిస్థితులే నాకా విధమైన ఆలోచన కలిగించాయంటాను...

ఆమెను సమీపిస్తుంటే నా శరీరం విద్యుద్ఘాతం తగిలినట్టుగా వణికిపోయింది. .ఆమె ఇంకా ప్రశాంతంగానే నిద్రపోతోంది.. బహుశా—ఏవో మధురస్వప్నాలు కంటోందేమో...

నాలో పశువు ప్రవేశించింది. .నేను చేస్తున్న పనివలన కలిగే అనంతర ఫలితాలేవిటో తెలుసుకోలేని ఉన్మాదస్థితి నన్ను ఆవహించుకొంది...

ఆమెను నా హృదయానికి బలంగా హత్తుకొని—గట్టిగా ముద్దు పెట్టుకొన్నాను...అంతతో పూర్తిగా బావుండును...కానీ-నన్నావహించిన ఉన్మాదం నన్ను అంతతో ఊరుకోనియ్యలేదు . పుష్పాన్ని చూసి ఆనందించటంతో ఊరుకోం.. దాన్ని నలిపి పారవేసే వరకూ మనకు సంతృప్తి కలుగదు.

'ఛీ...ఛి.. మీరింత నీచస్థితికి దిగజారుతారనుకోలేదు' అంది అనుపమ.

'అవును-చాలా నీచమయిన స్థితికే దిగజారాను అందుకు నేనూ సిగ్గుపడుతాను-కానీ—అందుకు ప్రోద్బలం చేసిన పరిస్థితుల విషయంకూడా ఆలోచించమంటాను ...

6

ఆ తర్వాత—నేను—అనంతలక్ష్మి మొహాన్నికూడా చూడటానికి సాహసించలేకపోయాను.. క్షణికోద్రేకానికి లోబడి-అట్టడుగుస్థితికి దిగజారిన నేను ఆమెను చూడటానికి భయపడటంలో ఆశ్చర్యం ఏముంది?-చక్రవర్తికికూడా సాధ్యమయినంతవరకూ కనపడకుండా మొహం దాచేసుకుని-తిరుగుతున్నాను.

అవిధంగా రెండురోజులు గడిచాయి.. ఆ రెండురోజులూ రెండుయుగాలకిమల్లె గడిచాయని చెప్పాలి...ఈలోగా అనుకోని పరిణామాలు కొన్ని జరిగాయి...

నేను—వాళ్ల ఇల్లు విడిచి వెళ్లిపోదామని బెడ్డింగూ అదీ సద్దుకొంటున్నాను...

ఇంతలో చక్రవర్తి గాలిగుమారంలాగ గదిలోకి వచ్చిపడ్డాడు. 'ఏవిట్రా నువ్వు చేస్తున్న పని?—' అన్నాడు.

'బెడింగు సద్దుకొంటున్నాను... నేను మీ ఇల్లువిడిచి వెళ్ళిపోదా మనుకొంటున్నాను' అన్నాను.

చక్రవర్తి- నాసమాధానం విని—నిశ్చేష్టుడయిపోయాడు...కొద్దిసేపయాక తేరుకొని-'ముందునువ్వు కట్టుతూన్న బెడ్డింగు పక్కకు ...నీతోటి కొన్ని విషయాలు మాట్లాడాలి-అన్నాడు.

'ఏవిటి నువ్వు నేర్చే?—'

'అదేనోయ్—సావధానంగా కూచుని నీతోటి కొన్ని విషయాలు మాటాడదామని వచ్చాను—' అన్నాడు.

తిరిగీ అతనే మొదలు పెట్టాడు; "మాధుమూర్తీ—నువ్వొకప్పుడు నన్నొకవిషయాన్ని గురించి అర్థించావ్ — నేనప్పుడు ఒప్పుకోలేకపోయాననుకో...

'అదేనోయ్. .అలానివ్వెరపోయి చూస్తావేమిటి?—నువ్వు మా అనంతలక్ష్మిని చేసుకుంటానని ఒకప్పుడు అన్నావ్ —ఇప్పటికీ—అమాటమీదే ఉన్నావా—అని అడుగుతున్నాను. .'

'ఈసారి నేను నిజంగా నిశ్చేష్టుణ్నయిపోయాను.. అందనిఫలం ఈవిధంగా సునాయాసంగా చేతికందుతుందని— నేనెప్పుడూ అనుకోలేదు . '

అదే—గోపాల్రావ్ లేడూ!—అతను అనంతలక్ష్మిని చేసుకోదలుచుకోలేదుట. వాళ్ల తల్లిదండ్రులు ఒప్పుకోలేదుట. అందుకని— నువ్వు ఊ అంటే నీకిచ్చి చేద్దామని అనుకుంటున్నాను—మరి నువ్వు ఏమంటావ్ చెప్పు—'

> ఒకడు:-ఆ కుక్క చూడరా ఎలా దున్నపోతులా వున్నదో!
>
> రెండవ వాడు:- లక్షసార్లు చెప్పివుంటాను, అతిశయోక్తి మానరా అని.
>
> ఎం. ఎ. అన్సారి (అనంతపురం)

నాకు లక్షరూపాయల లాటరీ వచ్చినట్లనిపించింది.. నా గుండె ఆగిపోయినంత పనయింది—నిరుణామయుడైన అభిగవంతునికి మనస్సులోనే చేతులెత్తి నమస్కరించాను—

'మౌనం అర్ధాంగీకారం—అన్నారు—ఒప్పుకొన్నావన్నమాట —' అన్నాడు.

ఎందుకు ఒప్పుకోను ?-పిలిచి పిల్లనిస్తానంటే- ఒప్పుకోనివాడు ఎవడైనా ఉంటాడా ?-

'సరే- నీయిష్టం వచ్చినట్లు కానియ్యి'-అన్నాడు.

చక్రవర్తి ఎగిరిగంతేసి—నాకు 'థాంక్స్' చెప్పి వెళ్లిపోయాడు...

నా హృదయం- ఆనందాన్ని పట్టలేక ఉక్కిరి బిక్కిరయిపోయింది...

అనంతలక్ష్మిలాంటి సౌందర్యరాశిని చేజిక్కించుకొన్న- నేను నిజంగా ఎంత అదృష్టవంతుణ్ణి ! ! !—

మరి కొద్ది నెలల్లో నే- మా యిద్దరికీ వివాహం జరిగిపోయింది.

7

జీవితంలో- ఇంతటి విషాదంవుందని-నా కింతవరకూ తెలిసిరాలేదు...

అనంతలక్ష్మిని నాదానిగా చేసుకోవటం వలన కలిగిన ఆనందం- కొద్దికాలమే నిలచి ఉంటుందని నేనెన్నడూ ఊహించలేదు...

వివాహానికి పూర్వం- భావి జీవితాన్ని గురించి నేను కట్టుకొన్న మేడలన్నీ చూస్తోండగానే కుప్పగా కూలిపోయాయి...

జీవితంలో- సంతోషం-విచారం-రెండూ ఒకదానిపక్క మరొకటి- బొమ్మా బొరుసులమల్లె ఉంటాయి కామోసు-

అనంతలక్ష్మిని వివాహం చేసుకొన్నానన్నమాటే కానీ- ఆమెవలన- ఏవిధమయిన ఆనందాన్నీ పొందలేక పోతున్నాను...

నాతోటి ఆమె సరిగా మాటాడదు-నన్ను చూసి ఆమె భయపడుతూన్నట్టుంటుంది...

విచారగ్రస్తమయిన వదనంతో- వొంటరిగా కూచుని — దేన్నిగురించో ఆలోచిస్తోంటుంది .

ఆమె మొహంలో పూర్వపు చిరునవ్వులు లేవు; ఆమె కళ్లల్లో పూర్వపు కాంతులు లేవు ..ఆమెకూ నాకూ మధ్య పెద్దగా ఏదో అడ్డుగోడ...

నా జీవితంలో తిరిగీ శిశిరం ప్రవేశించి- నా ప్రేమవృక్షాన్ని మోడుగా తయారు చేస్తోంది...

ఇంతలో- నాకా ఊరునుంచి బదిలీ అయింది...

స్థలంమారినా- అనంతలక్ష్మి పరిస్థితి మాత్రం అలా నేవుంది...

నాకూ ఆమెకూ మధ్యగా ఏర్పడిన అగా

ఐటెక్స్ (కాటుక)

అరవింద్ బిందీ
కుంకుమ చాందు

తులిప్ పెర్‌ఫ్యూమ్

న-పాల్
నెయిల్ పాలిష్

అరవింద్ లాబరేటరీస్
P.B. 1415 .... మదరాసు-17

కుటుంబ నియంత్రణం
గర్భనిరోధానికి

స్త్రీలు సేవింపదగిన ఔషధము స్పెక్ టేబ్‌లేట్స్ (రిజిష్టర్డ్) గర్భమురాకుండేందుకు తేలికగానోటిలో వేసుకొని మింగేమందు 12 రోజులు మందు వాడిన యడల గర్భధారణ కాకుండా చేయును.

పూర్తికోర్సు ప్యాకెట్టు 24 మాత్రలు వెల రు 12/- వి.పి. అదనము
ప్రతిచోట దొరుకును

ఇండియాలోను, విదేశాలలోను ఈమందువాడినవారు అయాచితంగా అనేక యోగ్యతాపత్రములను పంపియున్నారు...

SPECK TABLETS
SEENU & CO.

SEENU & CO.,
28 K TANDAVARAYA GRAMANI ST - MADRAS 21
GRAMS ORCAS, (ESTD 1946), PHONE 55357.
(ADVT. PERMITTED UNDER G.O. MS. NO. 1121. HEALTH)

ఆయుర్వేదౌషధములు.

శాస్త్రీయముగాను, నమ్మకముగాను తయారుచేయు సంస్థ.

వేంకటేశ్వర ఆయుర్వేదనిలయం.
చింతలూరు.
ఆలమూరు పోస్టు ★ తూర్పుగోదావరిజిల్లా.

ఆంధ్రదేశమందంతటను బ్రాంచీలు, ఏజన్సీలు కలవు.

[illegible] బ్రాంచి: 712, సెంట్రల్ బ్యాంక్ బిల్డింగ్స్,
సికింద్రాబాదు బ్రాంచి: 7-2-148 హిస్సామ్‌గంజి, పాత పోలీసుస్టేషన్ ఎదుట,
ఏజెన్సీ :-2, రతన్ బజారు, మద్రాసు-8

ధాన్ని తలుచుకుని-దుఃఖించని దినంలేదు...

ఇంక- నా జీవితం ఇలాగే గడిచిపోవాలి గాబోలు...

ఒకరోజు నదిఒడ్డుకు ఆమెను తీసుకు వెళ్లాను...

నదిఒడ్డుని పడవలు కట్టివేసి వున్నాయి... ఒక పడవమీదకు వెళ్ళి చివరగా కూచున్నాం అనంతలక్ష్మీ నేనూను.

కిందుగా ఉద్ధృతంగా ప్రవహిస్తున్న నదిని చూసి అనంతలక్ష్మి 'నాకు భయం వేస్తోందండీ...' అంది.

ఆమెను నేను దగ్గరగా తీసుకొని 'భయం లేదు అనంతా... నేనున్నానుగా...' అన్నాను...

అనంతలక్ష్మి నా బాహువుల్లో పావురానికి మల్లే పొదువుకుపోయింది...

ఆమె కనుకొలకుల్లో కన్నీరు కదలాడుతోంది.

హోరున గాలి వీస్తోంది... తెరచాపలు ఎగురవేసుకొంటూ-రివ్వున కదిలి పోతున్న పడవలు-ఎగిరెగిరిపడే కెరటాలు...చీర అంచులకిమల్లే కెరటాల తెల్లటినురుగులు...కూతలు కూసుకొంటూ స్వేచ్ఛగా విహరించే విహంగాలు ... ఎంతసుందరతరమయిన దృశ్యం...

అంతలో - గాలిలోంచి - ఏదో పాట - సన్నగా వినిపిస్తోంది- ఎవరో విషాదగీతాన్ని ఆలపిస్తున్నారు.

అనంతలక్ష్మి ఉన్నట్టుండి 'అదేపాట- అదేపాట-' అంది.

నేను ఆశ్చర్యంగా ఆమె మొహంకేసి చూస్తున్నాను...

పాట ఇంకా గాలిలోంచి తేలితేలి వినిపిస్తోంది...

ఆమే-తిరిగీ అంది 'అదేపాట-గోపాలంవుకూడా ఆరోజు అచ్చంగా ఇలానే పాడాడు...'

నా కెందుకోగానీ-ఆమె గోపాలంవుని కానీ ప్రేమిస్తోందేమో - అనిపించింది...

అనంతలక్ష్మి ఏదో చెప్పబోయి ఊరుకొంది.

'చెప్పు అనంతా-సంకోచిస్తావేమి' అన్నాను.

'మరి మీరు మరోకలాగ భావించరుగదా' ...అంది.

'చెప్పు అనంతా- నేనెప్పుడూ నిన్ను మరోకలా భావించను' అన్నాను.

'నేను మిమ్మల్ని ప్రాణంకంటే అధికంగా ప్రేమిస్తున్నానంటే-మీరు నమ్మగలరా?' -

'ఎందుకు నమ్మలేను-తప్పకుండా నమ్మగలను' అన్నాను. కాని-నాకీ మాటలు హృదయంలోంచి వచ్చినట్టనిపించలేదు...

అనంతలక్ష్మి చెప్పటం మొదలుపెట్టింది. "మీరు అన్నయ్యని నన్ను మీకిమ్మని అడిగి నప్పుడు-నన్ను మీకివ్వటానికి వీలులేదనీ, గోపాలరావుతో నా వివాహం నిశ్చయం అయిపోయిందనీ-అన్నయ్య మీకు చెప్పాడు. ఇది మీకు గుర్తుందనుకొంటాను...అన్నయ్య ఆ విధంగా నిశ్చయించినట్టు అప్పటివరకూ నాకూ తెలియదు. కానీ-అప్పటికే నామనసు మీమీద లగ్నమయిపోయింది-వివాహం చేసుకొంటే మిమ్మల్నే చేసుకోవాలని నిర్ణయించుకొన్నాను... ఆ తర్వాత గోపాల్ రావుని కలుసుకోవటం తటస్థించింది. అతడికి విషయాన్ని సవిస్తరంగా తెలియజెప్పి-మిమ్మల్ని వివాహం చేసుకోవటంలో-సహాయపడమని అతణ్ణి కోరాను. ఇదిదాదాపు అసాధ్యమయిన కోరిక-కానీ-గోపాలరావు చాలా ఉదాత్తమయిన స్వభావం కలవాడు-కనుకనే నేను అతణ్ణి ఒప్పించగలిగాను. నన్ను వివాహం చేసుకోనని మా అన్నయ్యకి తెలియబరుస్తానన్నాడు.

"నేను మనస్సులోనే అతడికి సహస్రాంజలులు ఘటించి-నా గదిలో వచ్చేశాను..."

"పడుకొన్నా నన్నమాటేగానీ-నా కు గాలిలో తేలుతూన్నట్టనిపించింది. నా అదృష్టాన్ని తలచుకొని నన్ను నేనే అభినందించుకొన్నాను. కానీ నాకు కలిగిన ఆనందంలో అతడికి కలిగిన విషాదాన్ని ఊహించలేకపోయాను. అందుక్కారణం-అతడుకూడా నన్ను గాఢంగా ప్రేమించటమే...

"ఆ వేళ.. అతడు పాడిన విషాద గీతం ఇప్పటికీ నాకు గుర్తుకు వస్తూనే ఉంటుంది...అతడి పాటను వింటూంటే—నా హృదయం కదిలిపోయింది...అతని మనస్సుకు ఎందుకు బాధ కలిగించానా - అనిపించింది...అతను పడే ఆవేదన—నేనే పడుతున్నట్టనిపించింది...అతడా పాటని ఆపుచేస్తే బాగుండు ననిపించింది...అయినా - అతడా పాటని ఆపుచెయ్యటం లేదు—చివరకు నాకు స్పృహతప్పి పోయింది...

ఆమె చెబుతున్నది వింటూ—'పాపం—గోపాలరావు...' అన్నాను.

'ఆ నీచుణ్ని జాలి దలచటం అనవసరం,' అంది అనంతలక్ష్మి.

ఆమె అంటున్నదేమిటో—నాకు అర్థంగాలేదు...ఆమె కేసి తెల్లబోయి చూస్తున్నాను...

అనంతలక్ష్మి తిరిగి అందుకొంది: "గోపాలరావుని నీచుడన్నందుకు మీకు ఆశ్చర్యంగా వుందనుకొంటాను.. చేసిన వాగ్దానాలను మరచిపోయి—నీచమయిన స్థితికి దిగజారిన అతణ్ని—నీచుడని కాక - మరేమని అనమంటారు?—

నా వొంటిమీద స్పృహతప్పి పోయిందని నేను ఇదివరకే చెప్పాను—ఆ సమయంలో కుణికోద్రానికి లోబడిన ఆ నీచుడు—నా గదిలోకి ప్రవేశించి—నిస్సహాయ స్థితిలోపడి వున్న నన్ను...నన్ను...అబ్బా... నేనిక చెప్పలేను. అప్పటినుంచీ—ఆ కళంకం—నన్ను పట్టుకు పీడిస్తూనేవుంది..." అంటూ ఆమె భోరున ఏడవటం మొదలుపెట్టింది...

'ఆ దుష్కృత్యాన్ని చేసిన నీచుణ్ని—నేను అనంతలక్ష్మి...అందుకు గోపాలరావు ఎంతమాత్రం బాధ్యుడు కాడ'ని నేను చెబుదామనుకున్నాను...కానీ—అంతలోనే ఆమెకు స్పృహతప్పి పోయింది...మరుక్షణంలోనే ఆమె నదీప్రవాహంలో పడిపోయింది. నా దురదృష్టాన్ని తిట్టుకొంటూ—'అనంతలక్ష్మి' అంటూ ఆమెను పట్టుకొందామని నదిలోకి దూకాను...కానీ ప్రయోజనం లేకపోయింది...నా అనంతలక్ష్మి నన్ను ఏకాకిగా చేసి వెళ్ళిపోయింది...'

'ఇంతకీ—ఆ దుష్కార్యాన్ని చేసింది మీరేనని—మాట మాత్రంగానయినా అని వుంటే—మీ అనంతలక్ష్మి నదిలో పడకపోవును గదా...' అంది ఆమె.

'చెబుదామనుకున్నాను—కానీ—చెప్పటానికి అవకాశం లేకపోయింది'...అన్నాను నేను.

'జీవితంలో కష్టం, సుఖం—ఒకదానిని వెంబడించి మరొకటి తిరుగుతూ నేవుంటాయి కదా...' అంది ఆమె.

నాకామె చెప్పేదేమిటో అర్థంగాలేదు.

'ఇంకా మీరు గుర్తించనేలేదా?—'

ఒక్కసారిగా- తెర తొలగినట్టయింది... అనుపమే నా అనంతలక్ష్మి అని తెలుసుకోవటానికి నాకాట్టేసేపు పట్టలేదు...నా హృదయంలోని విషాదం తొలగి—ఆనందానికి స్థానం ఇచ్చింది...

నదీప్రవాహంలో పడి కొట్టుకుపోతూన్న అనంతలక్ష్మిని ఎవరు రక్షించారు?—ఆమె ఇక్కడికి ఎలా వచ్చింది?—మొదలయిన చిత్తప్రశ్నలతో కాలాన్ని వ్యర్థపరచదలచుకోలేదు...

'నువ్వు నాకు మళ్ళీ కనిపిస్తావని- అనుకోలేదు అనంతా—' అంటూ ఆమెను దగ్గరకు తీసుకొన్నాను. ★

ప్రశ్న:- మాస్టరుగారూ! క్రొత్తగా బడి ప్రారంభించినట్లుంది? మొత్తం మీ రోలు ఏమాత్రం ఉంటుంది?

సమా:-రాతిదా? కర్రదా!

డిల్లీ కృష్ణారావు (శ్రీకాకుళం)

సినిమావటులు

మీరు సినికారులుగాచేరి, నెలకు మంచి ఆదాయం పొందవలెనన్నచో నేడే మాకు వ్రాయండి. ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలు ఇంగ్లీషు లేక హిందీలో వ్రాయవలెను.

BOMBAY FILM SERVICE

(A.M.W.)PHAGWARA(N.R)

డాక్టరుగా వుండండి!

ఇంటివద్ద నున్నప్పుడు పోస్టల్ ట్యూషన్ ద్వారా ప్రభుత్వ రిజిస్టర్డు కాలేజినుండి డిప్లొమా పొందగలరు. ఉచిత ప్రాస్పెక్టస్ నకు వ్రాయండి.

INDIAN HOMOEOPATHIC COLLEGE.

(A.M.W) Jullundur City.

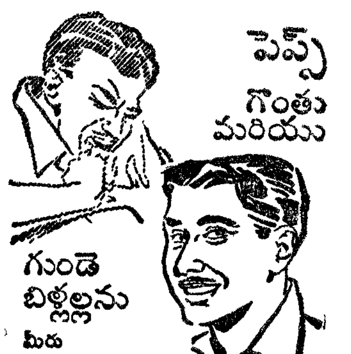

పెప్స్ గొంతు మరియు గుండె బిళ్లలను

మీరు సేవించేయెడల మీ దగ్గు త్వరితంగా పోవును

ఒక పెప్స్‌ను చప్పరించి, అందలి శమనకర ధర్మము జరిపే ఆవిరులను ఆస్వాదించండి. అవి నొప్పిని పోగొట్టి, గొంతునొప్పిని, రొమ్ము పడిశెమును, దగ్గు లేక జలుబును కలిగించే క్రిములను చంపును. పెప్స్ శక్తివంతమైనవి, శీఘ్ర నివారణను కలిగించును.

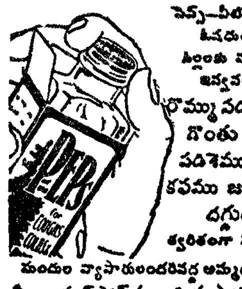

పెప్స్—వీటిలో హానికర ఔషధులు లేవు. పిల్లలకు సురక్షితంగా ఇవ్వవచ్చును.

రొమ్ము పడిశెములు, గొంతు నొప్పి, పడిశెము, అధిక కఫము జలుబులు, దగ్గులను త్వరితంగా నివారించును

మందుల వ్యాపారులందరివద్ద అమ్మబడుచున్నవి

ఏ. ఇ. ఫుల్‌ఫోర్డ్ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లి.

PPY-34 TEL

సోల్ ఏజంట్లు: దాదా & కంపెనీ, 89, సైనప్ప నాయకన్ వీధి, మద్రాసు-1